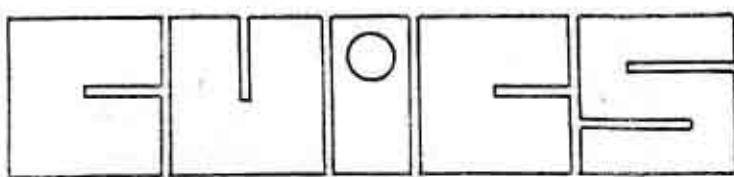

BIOMATEMATIKA '87

Zborník príspevkov z letnej školy

Bratislava

1987

*Research
Reports*

Biomatematika '87, Zborník príspevkov z letnej školy z biomatematiky
 Bratislava 1987 100 - 106

ADEKVÁTNOSŤ NIEKTORÝCH ŠTATISTICKÝCH DISTRIBÚCIÍ
 AKC MODELU ROZDELENIA POČTU DRUHOV A JEDINCOV V ROZNE NARUŠENÝCH
 SPOLOČENSTVÁCH BYSTRUŠKOVITÝCH A DROBČÍKOVITÝCH (COLEOPTERA,
 CARABIDAE ET STAPHYLINIDAE)

Zbyšek Šustek

Ústav experimentálnej biológie a ekológie CBEV SAV,
 Obrancov mieru 3, 814 34 Bratislava, ČSSR

1. ÚVOD

Kvantitatívne zastúpenie jednotlivých druhov v spoločenstvách živých organizmov je zložitou funkciou viacerých argumentov ako napr. abiotických vlastností prostredia, ekologickej tolerancie a potencie druhu, postavením v potravnom reťazci, veľkosťou tela, energetickou bilanciou tela, potravnou ponukou, možnosťami úkrytu atď. Výsledkom pôsobenia všetkých týchto činiteľov je kvantitatívna štruktúra spoločenstva, ktorá býva charakteristická zväčša tým, že veľká väčšina jedincov (alebo väčšia časť biomasy) patrí v spoločenstve niekoľkým málo druhom, zatiaľ čo prevažná časť druhov je v spoločenstve zastúpená len malým počtom jedincov. Je pritom pravidlom, že v pomere stálejších, životu priaznivejších podmienkach býva relatívne zastúpenie jednotlivých druhov vyrovnanejšie. Naproti tomu v extrémnych podmienkach vysoko dominuje len niekoľko úzko specializovaných druhov, zatiaľ čo zastúpenie ostatných druhov býva silne potlačené. Veľmi vyrovnaným zastúpením druhov sa často vyznačujú vznikajúce spoločenstvá v iniciálnych štadiach sukcesie, kedy sa v rozhodovani o pomere zastúpenia druhov výrazne neuplatňujú kompetícia a rozdielna ekologická tolerancia.

Pri matematicko štatistickom vyjadrení načrtnutých zákonitostí, resp. pri popise jednotlivých stavov spoločenstiev sa vyčlenili v zásade dva prístupy. Jeden prístup sa snažil chápať rozdiely v početnom zastúpení druhov v spoločenstve ako výraz jeho rozmanitosti, ktorú začal vyjadrovať rozne koncipio-

vanými indexami diverzity (ich vyčerpávajúci prehľad podáva napr. Peseenko 1978). Výhodou tohto prístupu je prevedenie veľkého množstva informácií na jediné číslo. To nepochybne uľahčuje porovnávanie najmä druhovo rozdielnych spoločenstiev, ale na druhej strane vedie k silným stratám informácie o charaktere sledovaných spoločenstiev. Táto nevýhoda vyniká najmä vtedy, keď bohatší empirický materiál ukáže, že tá istá hodnota použitého indexu diverzity može patriť viacerým stavom skúmaného spoločenstva. Preto je interpretácia indexov diverzity možná len v medziach stanovených na základe typizácie spoločenstiev alebo spoločne s inými indikačnými kritériami (Šustek 1980, 1984). Napriek týmto nevýhodám indexy diverzity priľahovali najmä svojou jednoduchosťou veľa ekologicky orientovaných biológov a viedli priam k publikačnej explózii.

Druhý, o niečo starší prístup sa naopak snažil na charakteristiku a opis kvantitatívnej štruktúry spoločenstva použiť niektoré štatistické distribúcie. Priekopníkom tohto prístupu bol Preston (1948 in Pielou 1975), ktorý použil logaritmicko normálne rozdelenie (a vlastne ho aj empiricky odvodil). V priebehu 50. - 60. rokov vznikli aj ďalšie modely (napr. brooken stick model, niche preemption model) alebo sa použili niektoré iné známe štatistické distribúcie. Výhodou tohto prístupu je menšia strata informácií o spoločenstve, jeho presnejší opis a súčasne aj možnosť využiť parametre jednotlivých rozdelení ako určitého indexu diverzity. Napriek týmto prednostiam ostalo používanie štatistických rozdelení k tomuto účelu v ekológii iba v oblasti teórie. Dôvodom k tomu je oveľa väčšia pracnosť výpočtu a evidentná, ale nie vždy jednoznačne explicitne charakterizovaná špecifickosť jednotlivých rozdelení pre rôzne situácie. Táto špecifickosť však otvára možnosť zistiť, ktoré štatistické rozdelenie je najadekvátnejším modelom pre jednotlivé stavy spoločenstva vyvolané napr. antropickým tlakom alebo inými stressormi na relatívne dobre známych príkladoch spoločenstiev a späťne týchto poznatkov využiť pri bioindikačných šetreniach.

Cieľom tohto príspevku je naznačiť na príklade 40 rôzne

narušených spoločenstiev bystruškovitých a drobčíkovitých z Bratislavu a Brna rozdiely v adekvátnosti štyroch distribúcií (Poissonovskej, Gausovskej, geometrickej a negatívne binomickej) a ukázal tak možnosť ich bioindikačného využitia.

2. METODIKA A MATERIÁL

Použitý materiál pozostáva z 55 l38 jedincov bystruškovitých a drobčíkovitých patriacich k 377 druhom. Sledované spoločenstvá sa na základe numerickej klasifikácie členia do troch základných typov - na spoločenstvá prevážne hygrofilných druhov na alúviach, na spoločenstvá mezohygrofilných lesov a spoločenstvá kultúrnej stepi. Sledované aluviálne a lesné spoločenstvá možno považovať za viac menej prirodzené až stredne narušené, spoločenstvá kultúrnej stepi za stredne až veľmi silne narušené, pričom silnejšie narušené lesné a aluviálne spoločenstvá postupne prechádzajú medzi spoločenstvá kultúrnej stepi (Tab. 1, poradie spoločenstiev odpovedá približne stupňu narušenia).

K výpočtu parametrov a teoretických hodnôt jednotlivých rozdelení boli použité počty druhov, ktoré podľa svojho kvantitatívneho zastúpenia (počtu jedincov) spadali do intervalov (oktáv) vymedzených podľa vzťahu

$$(i - 1) < \lg_2 A_j \leq i$$

kde i je poradové číslo oktávy ($i = 1; 2; 3; \dots; n$) odpovedajúce binárному logaritmu hraníc oktávy a A_j je počet jedincov j-tého druhu v spoločenstve. Ako kritérium zhody empirických a teoretických hodnôt sa použil χ^2 . Prítom oktávy s teoretickou početnosťou menšou ako 0,5 sa združovali. Ako ďalší do úvahy prichádzajúci vhodný model rozdelenia počtu druhov a jedincov v spoločenstve sa považoval taký, ktorého χ^2 sa podstatne ne- lišil od najnižšej hodnoty medzi porovnávanými alternatívami. (Tab. 1).

3. VÝSLEDKY A DISKUSIA

V spoločenstvách aluviálnych porastov, medzi ktorými v rámci sledovaného materiálu prevažovali viac menej prirodzené

a stredne narušené spoločenstvá, je bez ohľadu na stupeň narušenia v siedmych prípadoch (54 %) najvhodnejšie rozdelenie negatívne binomické, v piatich geometrické (38 %) a v jednom (dosť výnimočnom) prípade rozdelenia logaritmicko normálne (8 %). Ako ďalší najvhodnejší model pripadá do úvahy logaritmicko normálne (38 %), v dvoch geometrické (16 %) a v jednom negatívne binomické (8 %). V piatich prípadoch je vhodný len jeden typ rozdelenia. Poissonovské rozdelenie neprichádza do úvahy ani v jedinom prípade.

V spoločenstvách mezohydrofilných lesov tiež prevažujú viac menej prirodzené alebo stredne narušené spoločenstvá. Výrazne narušené spoločenstvá konvergujúce k spoločenstvám kultúrnej stepi pochádzali iba z južného svahu Špilberku a z lesa pri Vrákuni (Tab. 1). V rovnakom počte prípadov je v lesných spoločenstvách najadekvátnejšie rozdelenie geometrické a negatívne binomické (6 t.j. cca 46 %) a v jednom logaritmicko normálne. Ako ďalší typ rozdelenia prichádza do úvahy v troch prípadoch rozdelenie normálne, v dvoch negatívne binomické a v jednom poissonovské.

V spoločenstvách kultúrnej stepi, ktoré aj na referenčných lokalitách sú predstavované stredne narušenými spoločenstvami je v 13 prípadoch najadekvátnejším rozdelením rozdelenie negatívne binomické (59 %), v osmich (36 %) geometrické a v jednom (5 %) výnimočne logaritmicko normálne. Nápadne sa zvyšuje adekvátnosť poissonovského rozdelenia, ktoré prichádza do úvahy ako ďalší najadekvátnejší model v siedmich prípadoch (33 %). Geometrické rozdelenie prichádza do úvahy ako ďalší vhodný model v šiestich (27 %) prípadoch, negatívne binomické v piatich (23 %) a logaritmicko normálne v štyroch prípadoch (18 %). Dochádza tu pritom k výraznej asociácii prípadov, kedy ako ďalšie vhodné modely prichádzajú do úvahy viaceré rozdelenia (Tab. 1).

Vo všetkých troch typoch spoločenstiev možno pozorovať v závislosti na stupni narušenia spoločnú tendenciu, zhodnú s literárnymi poznatkami (napr. Pielou 1975), že adekvátnosť logaritmicko normálneho rozdelenia rastie v prirodzených spo-

ločenstvách. Geometrické a negatívne binomické rozdelenie je adekvátnie približne rovnomerne pozdĺž celého gradientu narušenia spoločenstiev. Badať pri tom nevýraznú tendenciu k zvýšeniu adekvátnosti geometrického rozdelenia pre stredné narušené spoločenstvá s vysokou autodominanciou jedného až dvoch druhov a s vysokým počtom jedincov v spoločenstve. Negatívne binomické rozdelenie je najadekvátnejším a najplastickejším modelom rozdelenia počtu druhov a jedincov v najväčšom počte prípadov. Adekvátnosť poissonovského rozdelenia je všade nízka, ale silne sa zvyšuje vo veľmi silne narušených spoločenstvách s veľmi náhodným zastúpením druhov, vyradením kompetičných a medzidruhových vzťahov. Ak je najadekvátnejším rozdelením rozdelenie negatívne binomické, prichádzajú do úvahy ako ďalšie vhodné modely iné rozdelenia v menšom počte prípadov ako keď je najadekvátnejším modelom rozdelenie geometrické (Tab. 1). Je však otázne, nakoľko je táto tendencia špecifíkom sledovaného materiálu.

Vyššie opísané fakty ukazujú, že aj pri pomerne veľkom začlenení sledovaného materiálu zberovými chybami a vplyve ľažko kontrolovatelných a definovateľných faktorov a pri pomerne obmedzenom rozsahu materiálu, je možné prisudzovať adekvátnosti jednotlivých štatistických rozdelení ako modelu rozdelenia počtu druhov a jedincov určitú výpovednú hodnotu o stave spoločenstva a spoločne s parametrami týchto rozdelení ju bioindične využívať.

4. LITERATÚRA

- [1] Pielou, E.C.: Ecological diversity. Wiley Interscience.
New York, London, Sydney, Toronto, 1975.
- [2] Pesenko, J.A.: Konceptija vidovogo razobrazija i indeksy ego izmerjajuščije. Žurn. obšč. biol. 39, 1978, č. 4,
380 - 393.
- [3] Sváb, J.: Biometriai módszerek a kutatásban. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1981.

- [4] Šustek, Z.: Použitie Shannon Wienerovej funkcie k posudzovaniu narušenia ekosystémov. In Paule, L., (ed.): Lesnický výskum a výchova vedeckých pracovníkov v ČSSR, Zvolen, 1980, 1 - 15.
- [5] Šustek, Z.: Bioindikačné vlastnosti bystruškovitých a drobčíkovitých (*Coleoptera, Carabidae et Staphylinidae*) stredo-európskeho veľkomesta. Kand. diz. práca, ÚEBE CBEV SAV Bratislava, Bratislava 1984.

Tab. 1 Vhodnosť štyroch teoretických štatistických rozdelení ako modelu rozdelenia abundancie druhov v spoločenstvách bystruškovitých a drobčíkovitých v urbanizovanej krajine

Spoločenstvo		χ^2			
		P	L	G	N
ALUVIA	Nesyt phragmitetum (r)	88,52	17,41 *	14,42 +	19,21 *
	Leďnica Štrba (r)	28,45	11,21 *	15,85	10,65 +
	Sobešice	12,13	7,30 *	6,52 *	6,30 +
	Ráječek	71,48	13,23	8,90 +	12,39
	Lužánky	26,26	7,06	7,41	1,82 +
	Vydrica sanatórium	8,51	3,30 +	16,16	10,63
	Vydrica ZOO	12,31	15,29	5,63 +	8,49
	Vydrica U Slováka	18,97	3,76	3,14 +	6,49
	Vydrica križovatka	36,10	6,81 *	6,51 +	9,37
	Horský park potok	48,32	23,11	14,59	8,84 +
	Vrakuna mŕtve rameno	69,96	13,37 *	13,97 *	13,07 +
	Petržalka topolový háj	4,29	5,71	7,07	2,62 +
	Sad J. Krála	17,47	16,88	5,97	2,63 +
"LESY"	Pavlovske kopce FQ (r)	74,80	9,99 *	7,26 +	11,63
	Pavlovske kopce TAe (r)	36,76	5,06 +	6,40 *	7,16 *
	Boleradice FQ (r)	15,97	5,20 *	4,67 +	0,40
	Železná studnička (r)	24,04	12,22	16,50	5,23
	Sitina (r)	52,03	5,11	2,11 +	5,41
	Horský park vrchol	9,56	5,05	7,64	1,99 +
	Horský park severný svah	9,21	4,50	4,94	1,56 +
	Kalvária	13,64	4,69	4,21	0,92 +
	Vrakuna les	13,20	19,09	6,09 +	14,81
	Čertova Rokla	13,02	7,73	4,89	2,16 +
	Hakenova	17,34	13,65	8,10	4,07 +
	Špilberk severný svah	11,09	9,28	5,83 +	8,64
	Špilberk južný svah	1,84 *	1,22 *	0,71 +	1,46 *
"KULTÚRNA STEP"	Fezinok kukurica (r)	92,92	76,92	15,64 +	10,32 *
	Báb tabak (r)	83,42	13,80	8,84 +	20,30
	Žemberovce vinica (r)	75,13	8,20	6,25 +	11,02
	Sered' hala luženca	1,29 *	3,53	1,32 *	0,24 +
	Vrakuna pšenica	4,42	2,36 *	2,47 *	1,05 +
	Vrakuna úhor	31,80	9,70	1,73 +	5,37
	Lišenčská ovocný sad	13,82	7,81	14,04	5,56 +
	Bajkaleká	2,67 *	3,06 *	1,45 +	2,63 *
	Drenkova záhrada	15,54	8,22	13,18	1,44 +
	Kraví hora	5,22	6,73	11,21	1,65 +
	Hrad	7,10	10,20	2,15 *	1,42 +
	Americké námestie	3,62 *	3,06 **	7,41 *	3,14 *
	Medická záhrada	8,51	3,38	1,45 *	0,48 +
	Prior veľký záhon	13,79 *	13,79 *	26,45	12,27 +
	Prior malý záhon	20,18	9,36	6,09	2,65 +
	Kollárovo námestie	11,14	6,63	3,02	1,44 +
	Námestie SNP	0,94 *	2,55	0,43 +	1,03 *
	Námestie 4. apríla	12,64	9,54	4,89 +	11,20
	Uršulínska	3,64 *	17,86	6,05	1,13 +
	Šafárikovo námestie	4,61	4,02	2,51 *	1,75 +
	Notre dam	1,88	6,42	1,51	0,09 +
	Námestie 28. října	0,78 *	3,16	0,00 +	0,57 *

F - Poissonovo rozdelenie, L - lavostebrane uťaté normálne rozdelenie, G - geometrické, N - negatívne binomické, + najvhodnejšie rozdelenie, * ďalšie rozdelenie prichádzajúce do úvahy ako adekvátne model, (r) - referenčné spoločenstvá v extravidu;